

٤٢٩

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

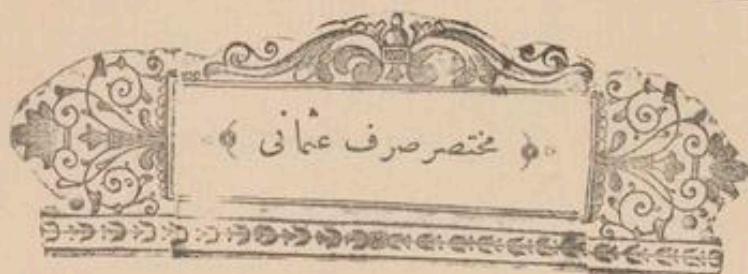
— (مقدمه) —

ستایش آوناکون با آن قادر بیرون سز است که هر کس را بزبانی کویا
ساخته و تجیات بوقلمون از خود دیر و بان سرور پیغمبر رواست که لوای
(الناصح العرب والمجم) برآفرانته — همچنین بر آل اطهار و حجاج کرام او باده
اما بعد چون تمدن و ترق در عالم مخصوصاً علوم و فنون است و من صداین
مقصد اقصی منوط و من بوظ به آموختن السنّه مقدمه وسیع است که کافل و
شامل جمیع علوم و فنون می باشد و اگرچه چند زبان دارای این صفت در
علم وجود است اما از علم اسلامی بهترین السنّه زبان ترکی عثمانی است که
حائز جمیع صفات لازمه و کفیل اشاعت و اذاعت علوم است و نیز قدری آن
نسبت به السنّه یورپی بقصد هادرجه بهتر است خصوصاً برای مردم اسلام
که زبان عربی را که جزء اعظم ترکی است عموماً یاددازند ازین رو باد
شاه مرفت شعاع خود مخنار دولت (انگلستان) این زبان گوهر فشان را در
مکاتب سلطنت قوی شوکت خود جاری داشتند و چون برای آموختن هر
زبان یادگرفتن قواعد آن چون صرف و نحو پژوهی است لهذا بین رساله
رابطه-وال وجواب برای هو-سکاران لسان عثمانی تألیف نموده که بنابر
سایه مناج وایه اعلیحضرت (سراج الملة والدين) و نظرات عالی هنرمندی
حضرت (معین السلطنه) صاحب بورحله تدریس آذاخته شد .

و من الله التوفيق

علم لسان عثمانی (محمد نظیف)

۴۳

س صرف عثمانی از جه بحث میراند؟
 ج از قواعد درست خواندن و نوشتن زبان عثمانی بحث میراند.
 س حرکه چیست؟
 ج صداییک بواسطه زبان ولب و دندان ازدهان می برایداوزا (حرکه)
 می نامند.
 س حرکه چند قسم است؟
 ج حرک ۳ قسم است (اوستون) یعنی فتح، (اسره) یعنی کسره،
 (اوته) یعنی ضمه است.
 س کله چیست؟
 ج بلک لفظ است که ازاویلک معنی می براید، شلا او، خانه، مکتب: دستان
 س حرف چیست؟
 ج صداییک بواسطه حرک ازدهان می برایدان را (حرف) می نامند
 مثلاً ع، ح، خ.
 س در لسان عثمانی چند حرف مستعمل است؟
 ج در لسان عثمانی ۳۳ حرف مستعمل و به قرار ذیل میباشند.
 (ا، ب، پ، ت، ث، ج، چ، ح، خ، د، ذ، ر، ز، ڙ، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ع،
 غ، ف، ق، ک، گ، ڭ، ل، م، ن، و، ه، ى)

۴۴

س اسم چیست؟

ج نام یک شخص، یک جوان، یک شی را اسم مینامند.

س اسم چند قسم است؟

ج اسم دو قسم است اسم خاص اسم عام.

س اسم خاص چیست؟

ج یک شخص یا یک چز معین را می فهمانند مثلاً احمد، کابل، استانبول.

س اسم عام چیست؟

ج اشیاء غیر معینه را می فهمانند مثلاً کتاب، قلم،

س اسم نظر به اعداد چند قسم است؟

ج اسم نظر به اعداد دو قسم است. قسم اول، فرد، قسم ثانی جمع است.

س مفرد چیست؟

ج تنها یک فرد انسان می دهد مثلاً قلم، کتاب.

س جمع چیست؟

ج از فرد زیاده چیزهای انسان می دهد. در لسان عربی علامت جمع

(لر) است. یعنی هر کاه کله (لر) در آخر فرد واقع باشد جمع می کردد.

مثال

جمع	مفرد
اور : خانه‌ها	او : خانه
قلم‌ها	قلم : قلم
مکتب : دبستانها	مکتب : دبستان

نحوین

از اسمهای ذیل، اسمهای خاصه و عامه و مفرد و جمعها را تفریق بکنید.

۶۵۳

من این برجند حال میباشد؟

ج اسم بر هفت حال میباشد.

حال اول: (مجرد) است که حال اصلی خود اسم گفته میشود مثلًاً احمد، قلم، کتاب.

حال دوم: (مفهول به) است که هر کامه اخراً اسم مجرد، متاخر ک باشد (بی)

واگر غیر متاخر لک یعنی ساکن باشد (ی) علاوه گفته بمحصول میابد.

مثال

مفعول به	مجرد
کتابی: کتاب را	کتاب
قلمی: قلم را	قلم
حقه بی: دوات را	حقه
محقق بی: ارde را	محقق

حال سوم: (مفهول الیه) است که هر کامه اخراً اسم مجرد، متاخر ک باشد (به)

واگر غیر متاخر باشد (ه) علاوه گفته بمحصول میابد.

مثال

مفعول الیه	مجرد
مکتبه: به دبستان	مکتب
خانه به: به خانه	خانه
قویویه: به جاه	قویوی

احمد	کاغذ	قویون: کوسفند	اوسلان: شیر
محمود	قلم	کردی: کربه	شاہین: شهباز
فاتحه	کتاب	کدیلار: کربهها	کربیلار: خارپشتکها
اور: خانه ها	چاکت	کتابلر: کتابها	سرچهار: گنجشکان

۴۶۳

چارشوبه : به بازار

محکم : به محکم

حال چهارم : (مفهول فیه) است که به اخر اسم مجرد (ده) عالوه کشته
مفهول فیه به حصول می آید.

مثال

مفهول فیه	مجرد
اوده : در خانه	او : خانه
مکتبده : در دستان	مکتب : دستان
باغچه ده : در باغچه	باغچه : باغچه
حال پنجم : (مفهول عنہ) است که به اخر اسم مجرد (دن) عالوه کشته به حصول می آید.	

مثال

مفهول عنہ	مجرد
اودن : از خانه	او : خانه
مکتبدن : از دستان	مکتب : دستان
باغچه دن : از باغچه	باغچه : باغچه
چارشودن : بازار	
حال ششم : (مفهول مع) است که با اخر اسم مجرد (ایه) و یا (له) عالوه کشته به حصول می آید.	

مثال

مفهول مع	مجرد
قلم ایله یاقلمه : با قلم	قلم

کتاب ایله یا کتابله: با کتاب
 وابور ایله یا وابورله: با جهاز
 شمندوفر ایله یا شمندوفرله: بازیل
 حال هفتم: (مفول له) است که آخر اسم مجرد (ایچون) علاوه کشته
 به حصول می اید.

مثال

مفعول له	مفرد
بدر ایچون برای بدر	بدر
چو جوق ایچون برای بجه	چو جوق

س ضمیر چیست؟

ج کلمه نیست که قائم اسم نمی باشد.

س ضمیر چند قسم است؟

ج ضمیر پنج قسم است. ضمیر شخصی، ضمیر اضافی، ضمیر نسبی،
 ضمیر فعلی، ضمیر وصی.

س ضمیر شخصی چیست و کدام آنده.

ج معلوم کننده ذات را ضمیر شخصی می نامند و به قرار ذیل آنده.

برای مفرد منکلم [بن]	من	برای جمع منکلام بز	ما
برای مفرد مخاطب [سن]	تو	برای جمع مخاطب سز	شما
ای مفرد غائب [او]	او	برای جمع غائب آنار	ایشان

نمرین

اسماء ذیل ، از کدام احوال اسم می باشد؟ تغیریق کنید .

دیواری :	دیوار را	بومتہ ایله :	بدالک	کتاب ... کتاب
بردن :		ایپورله :	بلجهاز	فلی ... قلم
از دریا :		دره بی :	درمه را	حنه : دوات
دریدن :		خسته خانه ایچون :	ای شفافخانه	قلیدن : از قلع
صربا ایله :	بهره اگادی	فقره دش :	بزیره	کتابدن : از کتاب
طیاره دن :	از جهازه ایپی	Hammond :	از حمام	اوون : از عناه
فورشون ایله :	بهره اکارتون	عموجه ایچون :	بای کا کا	فمشوپیون :
عجیق ایله :	بهره اره	دایدن :	بزای کام	برای همسایه
بلغوان :	بلقیان	بازارا :	بازار را	اوچیون :
طوزله :	بهره غلک			الانی :

[*] منکل : کوینده رایی کوشید
[*] مخاطب : نشونده رایی کوبید
[*] کسی یا چیزی که از او محظ رانند می کوبید .

۴۹۶

س ضمائر اضافیه چیست و کدام آن؟

ج بیان گفته نسبت راضمای اضافیه می نامند، و به قرار ذیل آن:

برای مفرد متکلم م : م	برای جمع متکلم من : ما
برای مفرد مخاطب گ : ت	برای جمع مخاطب گر : شما
برای مفرد غائب ی : ش	برای جمع غائب لری : ایشان

مثال

برای مفرد متکلم کنام : کتابم	برای جمع متکلم کتابهاز : کتاب ما
برای مفرد مخاطب کتابگی : کتابت	برای جمع مخاطب کتابگر : کتاب شما
برای مفرد غائب کتابی : کتابش	برای جمع غائب کتابلری : کتاب ایشان

ترین

به آخر اسماء ذیل، ادوات ضمیر اضافی علاوه کرده اور ابه زبان فارسی

ترجمه گفته شد.

کبریت :	کو گرد	با غ ...
قوه اف :	کمر بند	دکان ...
سونکو :	برچه	چانمه : بکس
مزراق :	ذیزه	ماصه : میز
بعاق :	کارد	اسکله : چوک
جانال :	پنجه	صرمه : گادی
قاشیق :	قاشوق	قالپاق : گلاه
بویون باخی :	دستهال گردن	چوراب : چوراب

(۱۰)

س صهار نسبیه چیست و کدام اند ؟
 ج صهار نسبیه ، شهادت را بین کرده به اسمها و فعلهایلاحق میشوند
 و بقرار ذیل اند .

برای مفرد متكلم ز : استم	برای جمع متكلم ز : استم
برای مفرد مخاطب سگ : اسقی	برای جمع مخاطب سگز : استید
برای مفرد غائب در : است	برای جمع غائب در لر : استند

مثال

برای مفرد متكلم عاقلم : هوشیار استم | برای جمع متكلم عاقلمز : هوشیار استم
 برای مفرد مخاطب عاقلسک : هوشیار اسقی | برای جمع مخاطب عاقلسگز : هوشیار استید
 برای مفرد غائب عاقلدز : هوشیار است | برای جمع غائب عاقلدزلر : هوشیار استند

ترمین

به آخر اسمها، ذیل ادوات ضار نسبیه علاوه کرده اور اینها فارسی نزدیک نگیند

عاقل :	هوشیار	دلی :	دیوانه
زنگین :	دولمند	افندی :	خان
اووزون :	دراز	محصور :	محصور
قبصه :	کوئاه	عاشق :	عاشق
مشوقه :	دلربا		

۱۱۴

من ضمائر فعلیه چیست و کدام اند .
 ج ضمایر بک در آخر فعلها واقع شده قائم فاعل میباشند که آنها را ضمایر
 فعلیه می نامند .

برای جمع متکلم ک : ب	برای مفرد متکلم م : م
برای جمع مخاطب گ : ی	برای مفرد مخاطب گ : ی
برای جمع غائب یار : ند	برای مفرد غائب ی : ند

مثال

برای جمع بتکلم کلدن : آمدیم	برای مفرد بتکلم گدم : آمدم
برای جمع مخاطب کلدنگ : آمدید	برای مفرد مخاطب گلدنگ : آمدید
برای جمع غائب کلدندر : آمدند	برای جمع غائب گلدندر : آمدند

س ضمایر و صفتی کدام اند ؟
 ج کلمه (ک) است که در معنای صفت می آید .

مثال

اوده کی : آججه ک در خانه	اوده : در خانه
--------------------------	----------------

نمودن

به آخر اسماء ذیل ادوات ضمیر و صفتی علاوه کرد، بهارسی ترجمه کنید .

دکان : دکان	کوکی : آسمان
حام : حام	روزگار : شهال : باد

س اسم اشارت چیست ؟
 ج برای اشارت جزء کله هست که آنها را اسم اشارت کویند . و جزء
 اشارت شده کی را فیز (مشاریه) مینامند .

س در لسان عثمانی اسماء اشارت چند ، و برای چه استعمال میشوند ؟
 ج سه میباشدند (بو، شو، او) . (بو) یعنی این برای تردیک (شو)
 یعنی او ، برای کمی دور و (او) یعنی آن ، برای دورتر مستعمل اند

مثال

بوکتاب : این کتاب

شو او : او خانه

او دیوار : آن دیوار

س اسماء اشاره کی برای محل مستعمل اند کدام اند ؟
 ج هین اند (بورا ، شورا ، اورا) .

بورا یعنی همینجا .

شورا یعنی همانجا ، چیزی دور .

اورا یعنی همانجا ، بسیار دور .

تبیه — (بوبله) یعنی همینطور ، (شوبله) یعنی همانطور (اوبله) یعنی همان طور از جمله اسماء اشارت میباشند .
 س ادوات استفهام کدام اند .
 ج به الفاظ (کیم و نه) ادوات استفهام میگویند (کیم) برای ذر وح و (نه) برای غیر ذر وح مستعمل اند .

۱۳۶

مثال

کبیم گلدی؟ : ک آمد؟

نه آتلدی؟ : چه آنداخته شد؟

— کلات استفها میه —

به کلات (هانگی، قاج) کلات استفها میه گفته میشود

مثال

هانگی آدم؟ : کدام آدم؟

قاج روپیه؟ : چند روپیه؟

نمرین

پیش اسماء ذیل، ادوات اشارت را علاوه کرده به فارسی ترجمه کنید.

نماز	نماز	کتاب	کتاب
یاصدق	یاصدق	دستمال	دستمال
پورغان	پورغان	چوراب	چوراب
طاو شان	طاو شان	آت	اسپ
کوبک	کوبک	قانز	بابو
طاووق	طاووق	کچی	بر
خوروس	خوروس	قوبون	کوسفند
بلیج	بلیج	قوزو	جره
قوش	قوش	قارغه	زاغ

۱۴۶

مصدر

من مصدر چیست؟

ج از ذات و از ازمنه عاری بوده به بیک کار و بایه بیک حال دلات می‌گشند،
مشال

بازمیق : نوشتن

او قومیق : خواندن

او طوریق : نشستن

من مصدر از چند چیز مرکب است؟

ج مصدر، از دو چیز مرکب میداشد که بیک ازان (ماده اصلیه) و
دیگر آن نیز از ادات مصدر نامیده میشد.

مشالاً مصدر، ایچمک بینی (نوشیدن) از (آج) و (مک) مرکب
میداشد که کله (آج) ماده اصلیه و کله (مک) را ادات مصدر می‌گشند.

من مصدر، چند قسم است؟

ج مصدر، دو قسم است، مصدر تفیل، ومصدر خفیف.

مصدر تفیل، ادات مصدر آن (مق) میداشد.

مصدر خفیف، ادات مصدر آن (مک) می باشد.

میرین

ماده اصلیه، و ادات مصدر مصدر ذیل را تغیریق بگنید.

کلمک : آمدن طبا غق : تکه کردن آتیق : آنداختن

گیتمک : رفتن صوصمیق : خاموش شدن فالدیرمیق : برداشتن

بازمیق : نوشتن صوصاچق : نشنه شدن براقمیق : نهادن

او قرمیق : خواندن آجیقمیق : کرته شدن دیگمک : دوختن

دیگمک : نهالی شاندن

» ا نوع مصادر »

س مصدر ، چند نوع می باشد؟

ج مصدر ، پنج نوع می باشد، مصدر اصلی ، مصدر تاکیدی ، مصدر تخفیفی، حاصل مصدر ، اسم مصدر.

س مصدر اصلی چیست؟

ج خود مصدر را گفته می شو: مثلاً یافع : خفتان، او زانع : دراز کشیدن، او یافع : سیدار شدن.

س مصدر تاکیدی چه طور می باشد؟

ج به آخر مصدر تخفیفی (ک) و با آخر مصدر قبله (ل) علاوه کشته بحصول می اید.

مثال

از مصدر تخفیفی مصدر تاکیدی

کیتمک: رفق کیتمک: رفق او قوام: خواندن او قوام: خواندن سویلمک: کفتن سویلمک: کفتن یازه: نوشتن یازه: نوشتن

س مصدر تخفیفی چه طور می باشد؟

ج از مصدر تخفیفی (ک) و از مصدر قبله (ل) را حذف کرده عوض آنها یک (۵) علاوه کشته به حصول می اید.

مثال

از مصدر تخفیفی مصدر تخفیفی

سویلمک: کفتن سویلمک: کفتن یازه: نوشتن یازه: نوشتن کیتمک: رفق کیتمک: رفق الم: ستاندن الله: ستاندن

غیرین

از مصدر ذیل، مصدر تاکیدی و مصدر تخفیفی ساخته اور ابه فارسی ترجمه کنید.

اکلامه: در یافتن مجبله ایتمک: شناختن تزیین ایتمک: آراسن

قایق: رمودن صاتون آنک: خربدن اولق: شدن

فاجق: گرختن: آگاهه: فهمیدن

۱۶۳

س حاصل متصدر چه طور به حصول می آید؟
 ج از متصادر اصلی علامت متصدر دور کشته عوض آن (ش) می آید.
 واکر اخیر ماده اصلیه متاخر ک باشد پیش از (ش) (ی) علاوه کرده می شود.

مثال

حاصل متصدر	متصدر اصلی
او قویش	او قویق
یازش	یازمق

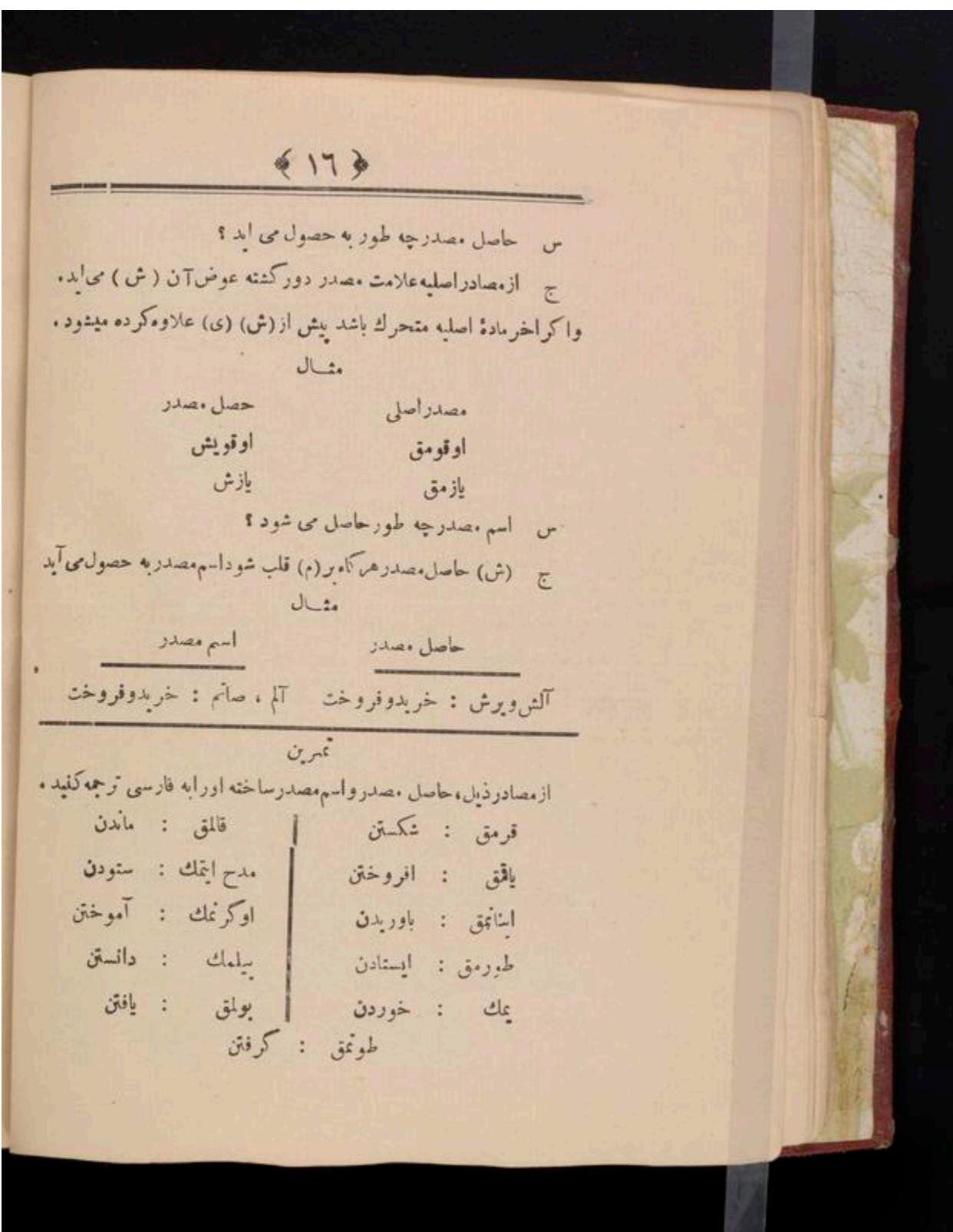
س اسم متصدر چه طور حاصل می شود؟
 ج (ش) حاصل متصدر هر کاهبر (م) قلب شود - م متصدر به حصول می آید
 مثال

اسم متصدر	حاصل متصدر
آتش و برش : خربدو فروخت	آلم ، صائم : خربدو فروخت

تمرين

از متصادر ذيل، حاصل متصدر و اسم متصدر ساخته او را به فارسي ترجمه کنيد.

قرمه	شکستن
یاقق	افروختن
ایسته نق	باوریدن
طوره نق	ایستادن
یك	خوردن
طونه نق	کرفتن

۱۷۶

— مثبت و منفی —

س مثبت چیست؟

ج وقوع حدث را بیان می کند ، مثلاً کامپ ، او طورماق - یعنی حدوث آمدن و نشستن را بیان می کند .

س منفی چیست؟

ج عدم وقوع حدث را بیان می کند $\text{مثلاً} \rightarrow$ که مک ، او طورماق یعنی عدم حدوث آمدن و نشستن را بیان می کند .

س یاک فعل مثبت چه کونه منفی می گردد؟

ج در مصادر حقيقة مابین ماده اصلیه و ادات مصادر (م) و در مصادر مفهیه مابین ماده اصلیه و ادات مصادر (ما) علاوه آنکه منفی می گردد .

مثال

مصادر تقابلیه		مصادر حقيقة	
منفی	مثبت	منفی	مثبت
او گر نمک : آتو ختن	قو ریار ماق : نه انگی ختن	قدیما ماق : اذکیه ختن	قو ریار ماق : نه آتو ختن
مدح ایتمک : سودن	طو غماق : کرفتن	طو غماق : نه ستودن	مدح ایتمک : سودن
سو بله مک : کفتن	صور ماق : پرسیدن	صور ماق : نه کفتن	سو بله مک : کفتن
ایچمک : نوشیدن	او طور ماق : نشستن	او طور ماق : نشستن	ایچمک : نوشیدن

— صیغه ها —

س در لسان عهانی چند صیغه مستعمل است؟

ج در لسان عهانی هفت صیغه مستعمل است که ماضی ، حال ، استقبال ، مضارع ، وجوبی ، الزامی ، اصر است .

س ماضی چیست؟

۱۸۶

ج حالیک در زمان گذشته بوقوع آمد اور ایان میکند و نوع است
ماضی شهودی ، ماضی نقلی ۰

س ماضی شهودی چیست ؟

ناقل در وقوع حدث حاضر بوده از این پرداز خود بیان میکند .

س از یک مصدر ، ماضی شهودی چه طور حاصل میشود ؟

ج با آخر ماده اصلیه یک فعل (د) مکوذه و ضمائر فعلی علاوه
کشته بمحصول میآید ۰

از مصدر کشمکشی بیدن فعل ماضی شهودی ثابت به قرار ذیل تصریف میشود .

برای مفرد متكلم کشدم ، بریدم | برای جمع متكلمان کشید : بیدم

برای مفرد مخاطب کشید : بریدی | برای جمع مخاطب کشیدیک : بریدید

برای مفرد غائب کشید : برید | برای جمع غائب کشیدیلو : بریدند

از مصدر کشمکشی بیدن فعل ماضی شهودی ثقیل به قرار ذیل تصریف
میشود .

برای مفرد متكلم کشدم : نبریدم | برای جمع متكلمان کشید : نبریدم

برای مفرد مخاطب کشید : نبریدی | برای جمع مخاطب کشیدیک : نبریدید

برای مفرد غائب کشیدی : نبرید | برای جمع غائب کشیدیلو : نبریدند

س ماضی نقلی چیست ؟

ناقل در وقوع حدث حاضر بوده اور این طریق شنیدن نقل میکند .

س از یک مصدر فعل ماضی نقلی چه طور حاصل میشود ؟

ج برای ماضی نقلی قاعده همینست که با آخر ماده اصلیه باکسر (م)

(مش) و بعد از آن برای متكلمان و مخاطب ضمائر نسبیه و برای جمع غائب (ل)

علاوه کشته بمحصول میآید .

۱۹۳

از مصدر کلمک یعنی آمدن ماضی نقائی مثبت بقرار ذیل تصریف میشود.
 برای مفرد متكلم کامش : آمدام
 برای جمع متکلم کامش : آمدام
 برای مفرد مخاطب کامشگ : آمدام
 برای جمع مخاطب کامشگر : آمدام
 برای مفرد غائب کامش : نه آده
 برای جمع غائب کامشله : نه آمداند
 از مصدر کلمک یعنی آمدن ماضی نقائی منفی بقرار ذیل تصریف میشود.
 برای مفرد متكلم کلا مشم : نه آمدام
 برای جمع متکلم کلام کامش : نه آمدانم
 برای مفرد مخاطب کلامشگ : نه آمدانی
 برای جمع مخاطب کلامشگر : نه آمدانید
 برای مفرد غائب کلامه مشله : نه آمداند

س فعل حال چیست؟

ج وقوع حدث را بیان می‌کند.

س ازبک صدر فعل حال چه طور به حصول می‌آید؟

ج برای تشکیل فعل حال با خرماءه اصلی، (بور) و بعد از آن ضمائر
 تسبیه و در جمع غائب (لر) علاوه کشته به حصول می‌آید.

غیر

از مصدر ذیل ماضی شهودی و ماضی نقائی، بطریق مثبت و منفی تصریف

گرده او را بهارسی ترجمه کنید.

رحم الهمك	رحم کردن
بغنك	روئیدن
بغنك	تباه کردن
بغنك	در او کردن
بغنك	گوش کردن

بویامق	رنگ دادن
اغارتق	سفید کردن
فازهق	کندن
پایمق	کردن
دبکله مک	برش و بچیکردن

از مصدر یاز مقیدی نوشتن فعل حال مثبت به قرار ذیل تصریف می شود .
 برای مفرد متكلم یاز بورم : مخواهیم | برای جمع متكلم یاز بورز : مخواهیم
 برای مفرد مخاطب یاز بورسک : نمی نویسی | برای جمع مخاطب یاز بورسکر : نمی نویسد
 برای مفرد غائب یاز بور : نمی نویسد | برای جمع غائب یاز بورلر : نمی نویسد
 از مصدر یازه مقیدی نوشتن فعل حال منفی به قرار ذیل تصریف می شود .
 برای مفرد متكلم یاز ماورم : نمی نویسم | برای جمع متكلم یاز مابورز : نمی نویسم
 برای مفرد مخاطب یاز ماورسک : نمی نویسی | برای جمع مخاطب یاز مابورسکر : نمی نویسد
 برای مفرد غائب یاز ماور : نمی نویسد | برای جمع غائب یاز مابورلر : نمی نویسد
 س فعل استقبال چیست ؟
 ج وقوع حدث آئنده را بیان می کند .
 س از بیک مصدر ، فعل استقبال چه طور استحصال می شود ؟
 ج بدینصورت استحصال می شود که آخر ماده اصلی را فتوح نموده
 بعد از آن در مصدر خفته (ه) و در مصدر تقبله کاهی (ا، ه) و در منفی
 آن (م) مفتوحه (مه) شده و در مصدر خفته (جلک) و در مصدر تقبله
 (حق) و در آخر آنها از اولیه و در آخر جمع غائب (لر) علاوه کشته به
 حصول می آید .
 از مصدر گشک کیدن یعنی بریدن نعل استقبال مثبت به قرار ذیل تصریف می شود
 برای مفرد متكلم که جکم : خواهیم برید | برای جمع متكلم که جکم : خواهیم برید
 برای مفرد مخاطب که جکسک : خواهی برید | برای جمع مخاطب که جکسکر : خواهید برید
 برای مفرد غائب که جلک : خواهد برید | برای جمع غائب که جلکر : خواهند برید
 از مصدر او قدم مقیدی خواندن ، فعل استقبال منفی به قرار ذیل تصریف می شود
 برای مفرد متكلم او قدم به جنم [ه] نه خواهم خواند | او قدمایه جفزن : نه خواهیم خواند
 برای مفرد مخاطب او قدمایه جقسک : نه خواهی خواند | او قدمایه جقسکر : نه خواهید خواند
 برای مفرد غائب او قدمایه حق : نه خواهد خواند | او قدمایه جقلر : نه خواهند خواند
 [•] هرگاه (ق) ساکن ، متحرک شود (غ) می کردد .

- س فعل مضارع چیست؟
ج فعلیست که هم به حال و هم به استقبال دلالت می‌کند.
- س قاعدة فعل مضارع چیست؟
ج قاعده: فعل مضارع آن است که در آخر ماده اصله بگزید (ر) و در منفیها عوض (ر) (ز) و بعد از آن ضمائر نسبیه عالو و کشته و در آخر جمع غائب (لر) الحاق نموده به حصول می‌آید.
- از مصدر (گلمک) یعنی آمدن فعل مضارع مثبت بقرار ذیل تصریف میشود
برای مفرد متکلم گارم : آیم	برای جمع متکلم کارز : آیم
برای مفرد مخاطب گارسک : آیی	برای جمع مخاطب کارسکر : آیید
برای مفرد غائب گار : آید	برای جمع غائب کارلر : آیند
- از مصدر کلک یعنی آمدن فعل مضارع منفی بقرار ذیل تصریف میشود
برای مفرد متکلم گلم : نیایم	برای جمع متکلم کله یز : نیایم
برای مفرد مخاطب گامزسک : نیایی	برای جمع مخاطب کله زسکر : نیایید
برای مفرد غائب گلمز : نیاید	برای جمع غائب کامز لر : نیایند
- س فعل وجوبی چیست؟
ج ضروری وقوع حدث را بیان میکند.
- س قاعدة فعل وجوبی چیست؟
ج قاعده ان است که به آخر ماده اصله باقیه (م) (مل) بعد از آن ضمائر نسبیه عالو و به آخر جمع غائب (لر) الحاق نموده به حصول میابد
- از مصدر او طور مق یعنی نشستن فعل وجوبی مثبت بقرار ذیل تصریف میشود
برای مفرد متکلم او طور میم : باید بنشیم	برای جمع متکلم او طور ملی یز : باید بنشینیم
برای مفرد مخاطب او طور ملی سک : باید بنشیافی	برای جمع مخاطب او طور ملی سکر : باید بنشینید
برای مفرد غائب او طور ملی : باید بنشینند	برای جمع غائب او طور ملی لر : باید بنشینند

از مصدر قالقمق یعنی سخنگان فعل و جوی منفی هر از دل تصریف میشود
 برای مفرد متكلم قالقاما می باید بخیزم | برای جمع متكلم قالقاما می بز: به باید بخیزم
 برای مفرد مخاطب قالقاما می سک: به باید بخیزد | برای جمع مخاطب قالقاما می سک: به باید بخیزد
 برای مفرد غائب قالقاما می: نه باید بخیزد | برای جمع غائب قالقاما می اند: نه باید بخیزند

من فعل التزامی چیست؟

ج فعل حروث فعل را خواهش می کند.

س قاعده فعل التزامی چیست؟

ج به آخر ساده اصلیه یا (ه) و در حال منفی عوض (م) مفتوحه (مه) آورده

بعد ازان برای مفرد متكلم بایه، مکسوره (یم) و برای مخاطبها ضمیره و

برای جمع متكلم باکسر (ل) (م) و برای جمع غائب (لو) عاده کشته بحصول مباید.

از مصدر ریاز مقیمه نوشتن فعل التزامی مشبت هر از دل تصریف می شود.

برای مفرد متكلم ریازه (م): بنویسم | برای جمع متكلم ریازه (م): بنویسیم

برای مفرد مخاطب ریازه سک: بنویسی | برای جمع مخاطب ریازه سک: بنویسد

برای مفرد غائب ریازه: بنویسد | برای جمع غائب ریازه: بنویسند

از مصدر ریاز مقیمه نوشتن فعل التزامی مخفی به هر از دل تصریف می شود

برای مفرد متكلم ریازه می بیم: نه نویسم | برای جمع متكلم ریازه می بیم: نه نویسیم

برای مفرد مخاطب ریازه می سک: نه نویسی | برای جمع مخاطب ریازه می سک: نه نویسد

برای مفرد غائب ریازه می: نه نویسد | برای جمع غائب ریازه می: نه نویسند

من فعل امر چیست؟

ج صیغه است که بر حدوث یا عدم حدوث آن امری دهد برای مشبت

آن (امر) و برای منفی آن (نه) گفته می شود.

من امر چند قسم است؟

ج امر دو قسم است امر حاضر، امر غائب.

امر حاضر چیست؟

حکم کردن مخاطب را امر نامند.

قاعدۀ امر حاضر چیست؟

از مصادر اصلیه با حذف ادات، صدر، امر حاضر به حصول می آید و در آخر امر حاضر کل (ل) علاوه گذته جمع داده، در نهی به آخر ماده اصلیه (مه) و در جمع امر حاضر مابین ماده اصلیه و کله (گز) (می) علاوه گشته بحصول مباید.
مثال

مل مصادر	مفرد امر حاضر	جمع امر حاضر	فرد نهی حاضر	جمع نهی حاضر
ک : آمدن	کل : بیاید	کل : نیاید	کله : نیا	کله : نیاید
مقد : خواندن	اوقو : بخواند	اوقو : نخواند	اوقوه گز : نخوان	اوقوه گز : نخواند
نق : نوشتن	یاز : بنویسد	یاز : ننویس	یازمه : ننویس	یازمه : ننویسید
مک : دادن	وبر : بدھید	وبر : نده	وبریگز : ندهید	وبریگز : ندهید

امر غائب چیست؟

حکم کردن غائب را امر غائب می گویند.

قاعدۀ امر غائب چیست؟

قاعدۀ امر غائب اینست که از مصادر اصلی ادات، صدر حذف شده برای مفرد غائب (سون) و برای جمع غائب (ونلر) علاوه گشته به حصول می آید. و در حال منفی به اول (سون) یک (م) الحاق کرده می شود.
مثال

مل مصادر	مفرد امر غائب	جمع امر غائب	فرد نهی غائب	جمع نهی غائب
ک : آمدن	کلسون : بیاید	کلسون : نیایند	کله سونلر : نیایند	کله سون : نیاید
مقد : خواندن	اوقوسون : بخواند	اوقوسون : نخواند	اوقوه سونلر : نخوانند	اوقوه سون : نخواند
نق : نوشتن	یازسون : بنویسند	یازمه سون : ننویسند	یازمه سونلر : ننویسند	یازسون : بنویسند
مک : دوختن	دیکسون : بدوزد	دیکمه سون : ندوزد	دیکمه سونلر : ندوزند	دیکسون : بدوزد
نمک : نوشیدن	ایچسون : بنوشند	ایچمه سون : ننوشند	ایچمه سونلر : ننوشند	ایچسون : بنوشند

۶۲۴

— متعدی لازم —

س متعدی چیست؟

ج فعل فاعل هرگاه به آخر تجاوز کند (متعدی) و اگر نه کند (لازم)
می باشد . مثلاً (قرهق) شکستادن (کشک) بریدن ، از همین مصادرها
البته یک حدوث خواهد شد که به دیگر چیزها تجاوز می کند .
س یک مصدر لازم چه کونه متعدی می گردد .

ج هرگاه در آخر یک مصدر لازم ما سوای حرف (ر) یک حرف
ساکن باشد پیش از ارادات مصدر (در) علاوه کرده می شود و هرگاه آخر
ماده اصلیه متاخر کیا (ر) باشد (ت) علاوه می شود .

مثال

سو مک : دوست داشتن - سودرمک : دوست ساختن
طور مق : ایستادن - طور رمق : ایستاده کردن
آغار مق : سفید شدن - آغار عق : سفید گردانیدن
سو یلمک : کفتن - سویلمک : به سخنی آوردن
- معلوم و مجہول -

س فعل علوم چیست؟

ج حدوث فعل هرگاه به فاعل استناد شود فعل مذکور را (فعل معلوم) مینامند

س فعل مجہول چیست؟

ج حدوث فعل هرگاه به فاعل استناد نشود بلکه به مفعول استناد شود آن را
(فعل مجہول) می نامند

س از مصادر متعدیه بالازمه چه طور مجہون ساخته می شود؟

ج از مصادر متعدیه بالازمه به قر از ذیل مجہول ساخته می شود .

هایین . اده اصلی و ادات . مصادرگا، (ن) و گاهی (ل) علاوه گشته بیشود
یعنی هر کام آخر ماده اصلیه (ل) و محتوا کنایه اندیشیک (ل) واگر تحریکیا (ل) باشد
بلک (ن) علاوه میشود .

مصادر معموله	میال	مصادر مجهوله	میال
کنمک : بربده شدن		کنمک : بربدن	
قیرمیق : شکستاندن		قیرمیق : شکسته شدن	
ارالمق : جسته شدن		ارالمق : جستن	
پیامک : دانسته شدن		پیامک : دانستن	
هان فلهایک بارت (تهدی شده اند در اثنای بجهول ساختن (ت) به (د) قلب شده به رازان بلک (ل) علاوه گشته بجهول می شود .			

اویرغق : خفتاندن | او یودلق : خفتانده شدن

س مصادر بسطه چیست ؟
ج بـه : بـریکه از یـلـکـلـهـ بـهـ وـجـوـدـ آـمـدـاـنـ آـنـ رـاـ (ـمـصـاـدـرـ بـسـطـهـ)ـ مـیـ نـامـنـدـ
مشـلـاـ کـلـکـ : آـمـنـ ، کـیـتـمـکـ : رـفـقـنـ .

س مصادر مـسـکـهـ چـیـستـ ؟
ج مـصـاـدـرـ بـیـکـهـ اـزـ دـوـکـلـهـ بـهـ وـجـوـدـ آـمـدـاـنـ آـنـ رـاـ (ـمـصـاـدـرـ مـسـکـهـ)ـ مـیـ نـامـنـدـ
شـلـاـ حـوـایـبـلـکـ آـبـ خـورـدنـ ، بـلـکـ چـلـکـ : نـانـ خـورـدنـ .

س صـیـغـهـ هـایـ مـسـکـهـ اـزـ جـهـ تـشـکـلـ مـیـ بـاسـنـدـ ؟
ج صـیـغـهـ هـایـ مـسـکـهـ بـاـزـ مـصـاـدـرـ مـسـکـهـ بـیـزـ اـفـعـاـنـهـ تـرـ کـیـبـ مـیـ شـوـنـدـ
کـهـ بـهـ حـالـ اـوـلـ (ـمـسـکـاتـ عـلـهـ)ـ وـ بـهـ حـالـ دـومـ (ـمـسـکـاتـ خـاصـهـ)ـ گـذـتـهـ بـیـشـودـ .

س مـسـکـاتـ عـلـهـ اـزـ جـهـ تـرـ کـیـبـ مـیـ بـایـشـدـ .

ج مـسـکـاتـ عـالـهـ ، اـزـ مـصـاـدـرـ مـسـکـهـ تـشـکـلـ مـیـ شـوـنـدـ کـهـ ۲ـ اـنـدـ .

فـلـ اـقـدـارـیـ ، بـیـامـکـ : دـانـسـنـ
فـلـ آـمـجـیـلـیـ ، بـوـرمـکـ : دـادـنـ

۴۲۶

مثالها نشان در جدول ذیل مدرج است .

فعل تهیجی	فعل افتخاری	صیغه ها	
قریب‌وردی :	بریده توانت	ماضی شهودی	
قریب‌ورشی :	بریده توانته	ماضی فعل	
قریب‌ورور :	بریده می‌تواند	حال	
قریب‌ورچک :	بریده خواهد نوانت	استقبال	
قریب‌ورچک :	بریده می‌تواند	ضارع	
قریب‌ور :	زود بشکنان	وجوی	
قریب‌ورملی :	باشد بریده شهادت	الزای	
قریب‌وره :	زود بشکناند	امر حاضر	
کس :	برید	قریب‌ور :	زود بشکنان

اخطار : در جدول بالا نه صیغه های مفرد غائب فعلهار آن شد معلمها از روی همان صیغه های مفرد دیگر صیغه هارا اصراریف کرده نشان بدهد .

غيرین

صیغه های افعال ذیل را بیدا کرده آن را به فارسی ترجمه کنید .	
کادم	بکده زم
بازهم	آجیقدم
اوقدم	ابجه جکم
بازیبورم	صوصهای بز
بکده جکم	بکتسونار
بازمه جنم	صوصادم
او طور ملی بم	آجیقدم
او قومی باخر	باغر
بازمیسگر	آچمهای بز
بکدیگر	بازدق
کردم	فونشدم
بازیگر	کردی
کوردم	کردیبورم
کوردم	کوردم

۴۲۷

س مركبات خاص، از چه تركيب مي باشد.
 ج از فعلهای (حکایه)، روایه، شرطی، تركيب می باشد که اینها با فعل اعماه
 تشکیل کرده می شوند.

س فعل اعماه چه طور تشکیل می شود؟
 ج از صیغه های ماضی و صیغه شرطی، تشکیل می باشد.
 فعل اعماه

ماضی شهودی	ماضی نقلی	صیغه شرطی
ايدم : بودم	ایتم : بوده ام	اینم : اگر بودم
ايدگ : بودی	ایشگ : بوده فی	ایشگ : اگر بودی
ايدی : بود	ایش : بوده	ایس : اگر بود
ايدک : بودم	ایشز : بوده ايم	ایشك : اگر بودم
ايدیگر : بودید	ایشگر : بوده ايد	ایشگر : اگر بودید
ايدیار : بودند	ایشلر : بوده اند	ایسلر : اگر بودند

س فعل حکایه از چه تركيب می باشد؟
 ج از افعال بسيطه، و ماضی شهودی فعل اعماه تركيب می باشد که به قرار
 ذيل بيان می شود.

حکایه ماضی شهودی: يالاز ماضی شهودی يك فعل و صیغه مفرد غائب
 ماضی شهودی فعل اعماه و يا از ماضی شهودی فعل اعماه و صیغه مفرد غائب
 ماضی شهودی يك فعل اعماه بحصول می آيد.

مثال حال دوم

مثال حال اول	مثال حال دوم
کسد ايدم : بريده بودم	کسد ايدی : بريده بودم
کسدگ ايدگ : بريده بودی	کسدگی ايدی : بريده بودی

۴۲۸

مثال حال دوم	مثال حال اول
کسدی ایدی : بزیده بود	کسدی ایدی : بزیده بود
کسدک ایدی : بزیده بودم	کسدک ایدی : بزیده بودم
کسدیگر ایدیگر : بزیده بودید	کسدیگر ایدیگر : بزیده بودید
کسد بلایدی : بزیده بودند	کسد بلایدی : بزیده بودند
من حکایه ماضی هنلی از چه تر کیب می باشد؟	من حکایه ماضی هنلی از چه تر کیب می باشد؟
ج از مفرد غائب ماضی علایی بث فعل و ماضی شهودی فعل اعانه تر کیب می باشد	ج از مفرد غائب ماضی علایی بث فعل و ماضی شهودی فعل اعانه تر کیب می باشد

مثال

کشمش ایدم : بزیده بودم	کشمش ایدک : بزیده بوده ام
کشمش ایدگ : بزیده بوده اید	کشمش ایدگ : بزیده بوده اید
کشمش ایدی : بزیده بود	کشمش ایدی : بزیده بود
من حکایه حال از چه تر کیب می باشد؟	من حکایه حال از چه تر کیب می باشد؟
ج از مفرد غائب حال بث فعل و ماضی شهودی فعل اعانه تر کیب می باشد	ج از مفرد غائب حال بث فعل و ماضی شهودی فعل اعانه تر کیب می باشد

مثال

کسیده زایدم : می بزیدم	کسیده زایدک : بزیده می بودم
کسیده زایدگ : می بزید	کسیده زایدگ : بزیده می بود
کسیده زایدی : می بزید	کسیده زایدی : بزیده می بودند
من حکایه استقبال از چه مرکب می باشد؟	من حکایه استقبال از چه مرکب می باشد؟
ج از مفرد غائب استقبال بث فعل و ماضی شهودی فعل اعانه مرکب می باشد؟	ج از مفرد غائب استقبال بث فعل و ماضی شهودی فعل اعانه مرکب می باشد؟

مثال

که جلک ایدم : بزیده خواهیم بود	که جلک ایدک : بزیده خواهیم بود
که جلک ایدگ : بزیده خواهی بود	که جلک ایدگر : بزیده خواهید بود
که جلک ایدی : بزیده خواهد بود	که جلک ایدبل : بزیده خواهند بود

۴۲۹

س حکایه مضارع از چه مرکب میباشد؟
 ج از هر فرد غائب مضارع بیک فعل بسیط و ماضی شهودی فعل اعانه مرکب میباشد.

مثال

کسرابدم :	میبریدم
کسرابدگ :	میبریدی
کسرابدگر :	میبریدند

س حکایه وجوبی از چه مرکب میباشد?
 ج از هر دغائب فعل وجوبی بیک فعل بسیط و ماضی شهودی فعل اعانه مرکب میباشد.

مثال

کعملیابدم :	بایدمیبریدم	کعملیابدگ :	بایدمیبریدم
کعملیابدگ :	بایدمیبریدی	کعملیابدیگر :	بایدمیبریدند
کعملیابدی :	بایدمیبریدید	کعملیابدیگر :	بایدمیبریدند

س حکایه التزامی از چه مرکب میباشد?
 ج از هر دغائب صبغة التزامی بیک فعل بسیط و ماضی شهودی فعل اعانه مرکب میباشد.

مثال

کهابدم :	کاشمیبریدم
کهابدگ :	کاشمیبریدی
کهابدگر :	کاشمیبریدید

کهابدی :

کاشمیبریدند

س فعل روایت چیست؟

۴۳۰

ج مضمون يك فعل را نقل وروایت می کنند و باماضی تعلیق فعل حکایه
تشکیل می یابد . یعنی از هفده غائب زمان فعل بسیط و از ماضی تعلیق فعل حکایه
حاصل میشود .

روایت ماضی و تعلیق

کمش ایدم :	بریده بوده ام	کمش ایشز :	بریده بوده ام
کمش ایدگ :	بریده بوده فی	کمش ایشگر :	بریده بوده اید
کمش ایدی :	بریده بوده	کمش ایشلر :	بریده بوده آند

روایت حال

کبور ایشم :	می بریدم	کبور ایشز :	می بریدم
کبور ایشگ :	می بریدی	کبور ایشگر :	می بریدید
کبور ایشن :	می برید	کبور ایشلر :	می بریدند

روایت استقبال

که جک ایشم :	بریده خواهم بود	که جک ایشز :	بریده خواهیم بود
که جک ایشگ :	بریده خواهی بود	که جک ایشگر :	بریده خواهید بود
که جک ایشن :	بریده خواهد بود	که جک ایشلر :	بریده خواهند بود

روایت مضارع

کرا ایشم :	می بریدم	کرا ایشز :	می بریدم
کرا ایشگ :	می بریدی	کرا ایشگر :	می بریدید
کرا ایشی :	می برید	کرا ایشلر :	می بریدند

روایت وجوبی

کعملی ایشم :	باید که می بریدم	کعملی ایشز :	باید که می بریدم
کعملی ایشگ :	باید که می بریدی	کعملی ایشگر :	باید که می بریدید

کمی ایش : باید که می بردند
کمی ایشور : باید که می بردند
من فعل شرط چیست ؟
ج مضمون یک فعل بسیط را باطریق شرط بیان می کنند که از صیغه
فرد غائب صیغه های بسیطه و ازادات شرط من کم می اشد .
ماضی شهودنی شرطی

کدم ایه : اگر بدم	کدک ایه : اگر بدم
کدگ ایه : اگر بدم	کدیگز ایه : اگر بدم
کدمی ایه : اگر بدم	کدمیلار ایه : اگر بزمند
ماضی نقای شرطی	
کمش ایسم : اگر بدم	کمش ایمه : اگر بدم
کمش ایمه ک : اگر بده فی	کمش ایمه کر : اگر بده اید
کمش ایه : اگر بده	کمش ایمه : اگر بده اند
حال شرطی	

کبیور ایه : اگر می بدم	کبیور ایمه : اگر می بدم
کبیور ایمه ک : اگر می برم	کبیور ایمه کر : اگر می برم
کبیور ایمه ل : اگر می برد	استقبال شرطی

که جک ایه : اگر خواهم برد	که جک ایه ک : اگر خواهیم برد
که جک ایه ک : اگر خواهی برد	که جک ایه کر : اگر خواهید برد
که جک ایه : اگر خواهد برد	که جک ایه لر : اگر خواهند برد
مخارج شرطی	

کر ایسم : اگر برم	کر ایمه : اگر برم
کر ایمه ک : اگر برم	کر ایمه کر : اگر برم
کر ایمه لر : اگر برم	کر ایه : اگر برم

وجوی شرطی

کمی ایسم :	اگر باید ببرم	کمی ایسک :	اگر باید ببرم
کمی ایسک :	اگر باید ببری	کمی ایسک :	اگر باید ببرید
کمی ایسه :	اگر باید ببرد	کمی ایسله :	اگر باید ببرند

الزامی شرطی

کسم :	اگر برم	کسک :	اگر برم
کسک :	اگر ببری	کسک :	اگر ببرید
کسم :	اگر ببرد	کسلر :	اگر ببرند

صیغه های ربط

س. صیغه های ربط جویست و کدام آن؟

ج. برای ربط کلام، صیغه وجود آن دک آهارا (صیغه ربطی) مینامند و
قاعده های آن به قرار ذیل آنند.

۱ - صیغه عطفیه: به آخر ماده اصلیه (وب) علاوه کشته به حصول می آید

مثال

از یاز مق :	نوشته
از کلک :	آمدن
تنبیه - هر کار آخر ماده اصلیه متاخر ک باشد پیش از (وب) یک (ی)	
علاوه بیشود. مثلا ازاو قوم:	خواندن، او قوبوب: خوانده
۲ - صیغه تعقیبیه: به آخر ماده اصلیه (نجه) علاوه کشته بحصول می آید	
از کسمک :	بریدن
از چالق :	دزدیدن
تنبیه - اگر آخر ماده اصلیه متاخر ک باشد پیش از (نجه) (ی) علاوه بیشود	جالنجه: چون بدزدد

از اوقو بونجه : خواندن جون بخواند
 ۳ - صیغه ابتدایی: به آخر مفرد غائب صیغهٔ ترازی (لی، لیدنبرو، لیدنبری)
 علاوه، کشته بمحصول می‌آید

که لی : از وقت بریدن
 جاله لی : از وقت دزدیدن
 که بندبیری : از وقت بریدن
 که بندبیرو : از وقت بریدن
 ۴ - صیغه توقیتیه : با آخر جمع تکلم ماضی شهودنی (جه) علاوه کشته به حصول می آید
 از، کسریک: کسریک : تاکه بپرد یازدق یار دسته : تاکه بنویسد
 ۵ - صیغه انتہایی - به آخر ماده اصلیه (نجی، قادر) علاوه کشته به حصل مماید .

از کمک بریدن - گنجیه قدر : تا بریدن
از جالمق : دزدیدن - چالجیه قدر: تا دزدیدن

صيغه دله : جمع متكلام ماضی شهودی و مفرد غائب فعل استقبال کاه صفت
و کاه به هنای صفت استعمال میشوند که دونوع اند .
نوع اول - صله های بسطیه : به آخر جمع متكلام ماضی شهودی و مفرد غائب
قبل استقبال بلک (ی) علاوه گشته به مقام صفت استعمال میشوند .
یعنی هر کاه پیش و بعد از (ک ، ق) جمع متكلام ماضی شهودی و مفرد
غائب فعل استقبال (ی) علاوه گردد (صله) بمحصول میآید .

مثال

از کسک : بوبدن — کسدک : بوبدم کندیکی : آنچه برید
 از چالق : دزدیدن — چالدق : دزدیدم چالدینی آنچه دزدید
 نوع نانی — صله های مرگیه — دو قاعده دارد .
 قاعده اول : در جمع متكل ماضی شهودی و مفرد غائب فعل استقبال مصادر
 من کبات عالم بمحصول می آید .

مثال

کشیده بریدیکی : آنچه کشیده کرده نوانست	چاله سله جیکی : آنچه کا دزدی کرده ندانست
چاله برجه جیکی : آنچه کا دزدید	صوا چندیکی وقت : آن وقتیک آب خورد
	آج قاله جنی : مان آن زمانیک کر سنه خواهد ماند

من اسم فاعل چیست ؟

ج صیغه بُست که نام فاعل فعل را بیان میکند .
 س از مصادر اسم فاعل چه طور ساخته میشود .
 هر کام آخر ماده اصلیه ساکن باشد در مصادر خفیفه بک (ن) و در مصادر
 تقلیلیه (ان) و اگر متاخر کباشد (ی ن) علاوه کشته به حصول می آید و هر کام
 فاعل در بک جمله صفت واقع باشد در آخر حروف ساکنه (یجی) و در آخر حروف
 متاخر که (یجی) علاوه کشته به حصول می آید .

مثال

از کسک : بربدن	از قلمق : بربخیست
کسن : بربند	از کلسک : بربدن
قالقان : بربخزند	از ایشله مک : کارکردن
کسیجی : بربند	
ایشلیجی : کارکرند	

۴۳۵

نبیه — جمع اسم فاعل مانند اسمهایا (لر) جمع میگردد.

مثال

چالان‌ر	کنندر
دزدی کنندگان	برندگان
	اسم مفعول چیست؟
	ج صیغه نیست که تأثیر فعل را می‌نماید.
	س از مصادر، اسم مفعول چه طور ساخته میشود.
مانند اسم فاعل است، لکن اسم فاعل از مصادر معلوم، و اسم مفعول	ج از مصادر مجهوله بحصول می‌آید.
	مثال

کیلن : بربده شونده
از کسلامک : بربده شدن
نبیه — جمع اسم مفعول مانند اسم (لر) جمع می‌شود مثلاً کیلن‌ر :
برربده شوندگان
من اسم آلت چیست؟
ج صیغه نیست که برای نام اسباب فعل می‌باشد: اسم آلت از هر گونه
مصادر ساخته نمی‌شود.

س اسم آلت چه طور ساخته میشود؟
ج در مصادر خفیفه با آخر ماده اصلیه (کی) و در مصادر قبیله (غی،
ق) علاوه گشته به حصول می‌آید.

مثال

از کسمک : کسی از جملق : جالقی : ساز
از آصم : آصمی : کالس از بورهق : بورغی : پیچ ناب
نبیه — جمع اسم آلت مانند اسمهایا (لر) جمع می‌شود: جالقیار، بورغیار

۴۳۶

س اسم مکان چیست؟

ج صیغه نیست که محل فعل را بیان می‌کند.

س از مصدرهای گونه اسم مکان ساخته می‌شود.

ج اسم مکان نیز نشاند این آن از هر رفع مصدر ساخته نمی‌شود؛ به آخر ماده اصلیه (اق) علاوه کشته به حصول می‌آید.

مثال

از قیشامق: در یک جاز مستان را گذشتند قیشامق: جای وقت زستان را گذشتند

از یادامق: جریدن یاداق: چرا که

س اسم زمان چیست؟

ج اسم زمان، وقت فعل را بیان می‌کند.

س قاعدة اسم زمان چیست؟

غمرين

صیغه‌های اسمهای ذیل را پیدا کرده آن را به فارسی ترجمه کنید.

یازمش	چالان	قریلان
یاز صحی	بوزان	قریلمش
بسه ین	بوزیلان	قری صحی
بسه بجهی	اووندان	اووندیلان
بسه نیلان	اووند لمش	اووندیلان
بسه نلمش	ایشله بجهی	ایشله نلمش
پاییلان	چالیچی	پاییلان
پایان	اوکونولش	پایان
پایلمش	یازان	کیدیچی

ج به آخر جمع متكلّم ماضی شهودی (ده) علاوه کشته بمحض و باید
مثال

کارک ده : و قیدک آمد
او قودق ده : و قیدک خواند

س ادوات چیست ؟

ج حروف و الفاظیست که بعضاً نزدیک معاً افاهی کند و بعض آنها را

بلکه در یکجا واقع شده در آنوقت یا کنمی دهد .

س در لسان عثمانی ادوات جذذبیان مستعمل است ؟

ج در لسان عثمانی ادوات (ترکی، عربی، فارسی) مستعمل اند و بقرار ذیل اند

(الف) در زیرا ، استفهم ، تمنی ، توبیخ مستعمل است .

مثال

آحد	احد آ	برای ندا
آیا پسہ را کر فتی	باره بی آدگ آ :	برای استفهام
کاشکی می دادی	ویرسہ کو آ :	برای تمنی
برای توبیخ سنه آدم او جقا کن آ :	آشمانیز آدم خواهی شد	(ب) برای استئنه و مصاحت و مفعول الیه می آید

مثال

برای مفعول الیه	تابه صباح	تابه صباح
برای مصاحت	بالفتح	بالفتح
برای استعانه	بالقلم	با قلم
(ک) در کله های عربی	برای تشییه می آید	

۴۳۸

مثال

کالشمس : مانند آفتاب

(و) بیکله و یاجمه را باید بگر کن، در جمله عطف وربط بینند،
مثل

سکاویکا : بهمن و به تو

کاغذو قلم : کاغذو قلم

(ی) این حرف در فارسی معنای صدریت، وحدت و در ترکی و فارسی
بیز نسبت را بیان میکند.

مثال

برای متصدر بیت شادی

برای وحدت پادشاهی

برای نسبت کابلی

(از) در فارسی ادات بیان است مثلاً از خانه : او دن
(اگ) هر گاه بیش صفت‌های ترکی باشد ادات بالغه میشود مثلاً آگ او زون : در از تری
(او) برای تعجب و تهدید مستعمل است.

مثال

او! نه قدراوز اون او! چه قدر در از

او! آرتق چو جق او! بور سک او! بچه میشوی

(ای) برای ندا، نفرت، خوف مستعمل است.

مثال

برای ندا ای باه، بور بک : ای در بجا بیا

برای نفرت ای ارقق سن ده : ای بس دیکر

۴۳۹

مثال

برای خوف، آی آی نه او لیورم : هی هی چه می شویم

(آ) برای نحس و آنهدید مستعمل است .

برای نحس آه اندام آه : آه صاحب آه

برای تهدید آه بگره الله بکر - سگ : آمیث بارگیرت کنم

(ب) در اول کات عربیه برای استعماله می آید .

باصریضه باستند

(بر) باقح (ب) و سکون (ر) در فارسی ادات استعمال است .

بر هوالدی : بر هواشد

(ه) در ترکی ادات افاظ است . به قردهش : او برادر

(بی) در فارسی ادات نهی است بی پیشه : پاره سز

(نا) در فارسی ادات انتها است نابصباح : صباحه قدر

(بلک) در ترکی ادات بالغه است . بلک اوزون : بسیار دراز

(جق، جك) در ترکی ادوات تصغیر می باشند .

بانجقه : بانججه

دکانجک : دکانججه

(جه) برای تصغیر ، تعیین ، نمیز ، حال است

مثال

برای تصغیر : قورو جه آدم : آدم اندک خشک

برای تعیین : عناد ایسید بکه غیب ایدرسک : هر قدر که عناد میکنی ، کم میکنی

برای نمیز : احمد اخلاق بجه سکافاقدر : احمد از روی اخلاق از شهاب راست

برای حال : شویله جه یاز : هیچین بنویس

۴۰

(دن) در ترکی برای استدا، سیان، جزا، تفضیل است.
مثال

برای استدا: اورادن چیقدی: از انجابر امد

برای جزا: او آدم-سو: نی سیلندر-مندر: آن آدم از سخن دانان است

برای سیان: بوندن اکلا شیلور: از همین معلوم می شود

برای تفضیل: فلان افندی سندن اعلاذر: فلانی صاحب از شهها بهتر است

(ده) در ترکی ظرف و عطف و هر کاه در او اخر، مصاد: باشد برای حال می آید

مثال

برای ظرف افندی با نجعه ده در: صاحب، در بانجعه است

برای عطف اود، کلون: او نزیباید

برای حال او کانجعه من ده کل: و قیک او می آید تو هم بیا

(سز) ایات نفی است. باره سز: بی پیسه

(عن) همی است برای بعد و مجاوزه می باشد: عن قصد

(که) در ترکی و فارسی ادات دیط و تفسیر است مثال مادامکه ایستمیور سک: مادامکه نی خواهی

(فی) عربی است و ادات ظرف است فی الجنة: در جنت

(لک، لق) ادات محلیت، مصادریت، زمان، آلت، نسبت می باشد

مثال

چالیق:

انسانلیق: آدمگری

آیاق: ماهواره

باشلیق: سربند

باراملیق: عبدی

ای محلیت - کوللک: محل دند

برای مصادریت - پدرلک: پدری

برای زمان - کوئلک: روزانه

برای آلت - دیزلک: زانویسند

برای نسبت - کیجه لک: شب بوئی

(لی، لو) در ترکی آدات نسبت است.

بغدادی: بغدادی

استانبولی: استانبولی

۴۱۶

(می) ادات استفهام است کلیدی؟ آیا اید؟

(نا) در فارسی ادات نهی است ناشاد.

(وش) در فارسی ادات تشییه است: ماهوش

(هر) در ترکی و فارسی ادات تعیین است: هر کس

(هم) ادات اشتراک است: هم مذهب.

(یا) برای تعجب، تردید، تأکید می‌آید.

مثال

برای تعجب — او وه بورا ده می‌یا! : عجب! او نیز در انخاست!

برای تردید — یا اولور یا اولماز : یامیدشود یانمیشود

برای تأکید — اکلا داکیا : فهمیدی!

(اکر) در فارسی ادات شرط و در ترکی به افعال شرطی، لاحق شده ادات

تائید میشود مثلاً اکر چالیش رسم کی آدم او لور سک: اکر کوشش کنی آدم میشوند

(الا) عربی است و ادات استثنای است مثلاً دیپس او لور الا او: همه میشود همکراو

(الی) عربی است و ادات انتها است: مثلاً الی غیر النهایه: تا نهایت.

(اما) در ترکی در مقام ادات شرط مستعمل است.

مثال بکت اما چابوق کل : برو لکن زود بیا

(اوه) در ترکی ادات تلذذ و فخر است.

مثال

برای تلذذ او هه کوزل صوابعشی : واه جه قدر آب خوش!

برای فخر او هه آرتق او مساندم : او، مانده شدم دیگر

(به) در ترکی ادات ايقاظ و هدید است.

برای ايقاظ بهی آدم ایشک یوقی؟ : او آدم کارندازی

برای هدید دفع اول بهی حربیف : کم شوا و حربیف

۴۲

(جغز جگز) در ترکی ادوات تصویرند، اول برای خفیف و ثانی برای قبولی آید.

مثالاً قزجغز : دخترک

بکچکز : بُلْ خرد

(دخن) ادات عطف است - من دخن : شهابنژ

(حق) صرفی است برای تغیر است. مثلاً منغالي دویز، مشارحتی کلیم میله باشند: منقال را چبه کرد، اند حق کلیم نیز سوخته است.

(بیله) در ترکی ادات عطف است من بیله کل : شهابنژ بیله.

(دکل) ادات غنی است او بله دکل : همینظور نیست.

(کی) ادات نشیه است ارسلان کی : مانند شیر

(لکن) عربی است، در ترکی نیز آرات است در اکا است.

مثال

او بله اولور لکن بوبله او میاز : هیچنان میشود لکن هیچنون نمیشود

(وای) ترکی است برای تأسف، تعجب، تهدید می آید

برای تأسف : وای باشم وای : وای سرم وای

برای تعجب : وای نوقت کادیگز : او هکی آمدید!

برای تهدید : وای بو زمه قارشی : پیش روی ها

(بنه) در ترکی ادات عطف است، او کلدي لکن بنه کده جك . او

آمد لکن باز خواهد رفت

(هیچ) در ترکی و فارسی برای تا کید نفس میابد .

مثال

زاولی جو جق هیچ کسه سز قالمش : بیچاره هچ بالکل بیکس ماند.

(ایشنه) برای نشیه و بیان است .

۴۳۶

مشال

ایشته افندی ده‌کلدى : اینک صاحب نیز آمد
 (آنحق) در ترکی برای استشنا و حصر می‌آید
 مثال

برای استشنا : او کلمدی آنحق بن کلدم : او نه آمد استشنا، ن آمد
 برای حصر : سگ آدم او لور سگ آنحق چالشعلی سگ : شما آدم

میشوی شهابايد بکوشی
 (ایکن) در ترکی ادات حال است . گونش طور غارکن غاز قیلسوز :
 و قبیله آذباب می براید غاز خوانده نمیشود .
 (باری) در ترکی ادات نمی‌است

مشال

هرنه ایسه اولیش بازی بردها اوله سون : هنچه که شاد شد باری دیگر نشود
 (بشقه) در ترکی ادات استشنا . سکا - سویلرم فقط بشقه منه سویلرم :
 به شها می کویم لکن به دیگر کس غنی کویم
 (بلکه) در ترکی ادات تردید است . بر از بکلیکز بلکه کلور کمی منتظر
 شوید بلکه می‌آید

(بیله) در ترکی برای تشریک و تعییل است
 برای تشریک — من دکل او بیله اگلاماز ، نی شها او نیز نمی‌فهمد
 برای تعییل — پاره بی فائض بیله بر ابر آلدی : یسه را با سود خود نیز گرفت .
 (دکن) در ترکی ادات انتها است : اقشاره دکن بلکه : تابشام منظر شو
 (سزین) در ترکی ادات نمی‌است : بن کلمکزین کیمه : نا آمد نمنه رو
 (غیری) صربی است برای نمی و استشنا می‌آید

مثال

برای نفی - بندن غیری هر کس ده بولوور : مساوی من پیش هر کس می باشد
برای استشنا - احمددن غیری کلدی : مساوی احمد آمد

(هان) در ترکی و فارسی ادات حصر است . هان سن سویله : شهانوبگو ،
(همده) در ترکی ادات تشریک . هم یازدی همده بوز دی : هم نوش و
هم خراب کرد

(ایچون) در ترکی برای تعییل - سره ز جایچون کادم : برای رجایه شما آدم
(اوزره) در ترکی ادات استعمال است - بوجال اووزره : بر همین حال

(صانک) در ترکی ادات تشییه است - نقد پارلاق صانک گونش : چه قدر
در خشان گویا آفتاب

(کاشکی) برای تمنی است . کاشکی او قوese ده آدم اولسه : کاشکی بخواندو آدم شود
(ماعدا) برای استشنا است . سندن ماعدا هر کس کلدی : ماعدا ی شاه هر کس آمد

(من غیر حد) عربی است و مانند ادات نفی است من غیر حد : بی حد
(نه کم) در ترکی ادات تغییل : نه کم سره سویلم : چنانچه به شما کنم
(هانیا) ادات استفهام و تغییل است :

برای استفهام - هانیا کتور دگمی ؟ : کو آیار دی ؟
برای تغییل - هانیاسره کو ستر دیدم : چنانچه به شهانشان داده بودم

(هایدی) ادات نداشت - هایدی برادر کیده لم : همه برادر بروم

(با خود) برای تردید و تأکید است

مثال

برای تردید - کاو یاخود کله جلک : میابد یاخواهد آمد

برای تأکید - یا لو قویا خود مکتبه کله : یاخون بآبه مکتب میا

(یو قسه) در ترکی برای استشنا ، استدرراک ، حصر می آید

برای تردید — بوله می اولون بوقه اویله : همچنین بشود یا همچنان
برای استشناک — سن بکنمیور سگ بوقه هر کس بکنیور : تو پسند نمی کنی
با هر کس پسند می کند .

(برای حصر) — سن او بلکلا دگ بوقه بن کله جگدم : تو پیش آمدی و ره
من پیش می آمدم .

(دنناش) — در ترکی رای سیان و سبب است .

برای بیان — بوله اولد لیندن ناش : از سبیدک همینطور شد .

برای سبب — بوندن ناش : از همین سبب .

(بالفرض) ادات تغییر — اویله یعن ققط بالفرض بوله دیسه : همینطور
کفت اما بالفرض همچنین اکر بگوید .

(مادامک) ادات شرط است : مادامک و بر بورن ده آزم : مادامک می دهد
من نیز بگیرم .

(کاهی ، کاه) ادوات وقت اند و (کاه) در فارسی ادات محلیت است .

کاهی کلو : کاهی می آید .

برای وقت (کاه) شویله اولور : کاه همچنین می شود .

برای محلیت خواه کاه

— ۶۰ —

۴۶۸

تصریف بعض مصادر

تصریف يك مصدر تغییر متحرک بقرار ذیول است
مثالاً: او قوهق: خواندن

ماضی شهودی	ماضی نقلي	فعل مضارع
او قو دم : خواندم	او قوهشم : خواندهام	او قورم : خوانم
او قودگی : خواندی ارقو مشگ : خواندهی او قورسگ : خوانی		
او قودی : خواند او قومش : خوانده او قور : خواند		
او قودق : خواندیم او قومشز : خوانده ایم او قورز : خوانم		
او قودیگر : خواندید او قومشگر : خوانده اید او قورسگر : خوانید		
او قودیلر : خواندند او قومشلر : خوانده اند او قورلر : خوانند		

فعل استقبال	فعل حال	فعل و جوی
او قوبه جن : خواهم خواند او قوبورم : می خوانم	او قوبه بزم : باید خوانم	
او قوبه جقسگ : خواهی خواند او قوبورسگ : می خوانی او قومیست : باید بخوانی		
او قوبه جق : خواهد خواند او قوبور : می خواند او قومی : باید بخواند		
او بیه جفر : خواهم خواند او قوبورز : می خوانم او قومی بز : باید بخوانیم		
او قوبه جفسگر : خواهید خواند او قوبورسگر : می خوانید او قومی لید - گر : باید بخوانید		
او قوبه جقلار : خواهند خواند او قوبورلر : می خوانند او قومیلر : باید بخوانند		

ام ر غائب	ام ر حاضر	فعل الزامی
او قوبه بزم : بخوانم	او قوسون : بخواند	او قو : بخوان
او قوبه سگ : بخوانی	او قوسونلر : بخوانند	او قوبیگر : بخوانید
او قوبه : بخواند		
او قوبه بلم : بخوانیم		
او قوبه سگر : بخوانید		
او قوبه لر : بخوانند		

۴۷۶

تصویف پنک مصدر خفیف متحرک به قرار ذیل است

مثال : ایسته مک : خواستن

ماضی شهدی	ماضی نقی	فعل مضارع
ایسته دم : خواستم	ایسته متم : خواسته ام	ایستم : خواهم
ایسته دگ : خواستی ایسته مشک	خواسته نی ایسته سک	خواهی
ایسته دی : خواست ایسته مش	خواسته ایتر	خواهد
ایستدک : خواستیم ایسته مشز	خواسته ایم ایستز	خواهیم
ایستدیگز	خواستید ایسته مشکز	خواسته اید ایسته سکر
ایستدیگز	خواستند ایسته مشار	خواسته اند ایستار
		خواهند
فعل حال	فعل استقبال	فعل وجوبی
ایستیورم : می خواهم	ایسته جک	خواهم خواست
ایستیورسک : می خواهی	ایسته جک	خواهی خواست
ایستیور : می خواهد	ایسته جک	خواهد خواست
ایستیورز : می خواهیم	ایسته جکز	خواهیم خواست
ایستیورسکر : می خواهید	ایسته جکگز	خواهید خواست
ایستیورلر : می خواهند	ایسته جکلر	خواهند خواست
		ایسته ملیار
امر فاعل	امر حاضر	فعل الزامی
ایسته بم : بخواهم	ایسته : بخواه	ایسته سون : بخواهد
ایسته سک : بخواهی	ایسته سک	ایسته سونلر : بخواهند
ایسته ل : بخواهید		
ایسته سکر : بخواهید		
ایسته لر : بخواهند		

۴۸۶

تصریف مصدر تقبل ساکن به قرار ذیل است

مثال: یاز مق: نوشتن

ماضی شده: دی	ماضی نقلي	فعل مضارع
یازدم: نوشتام	یازمشم: نوشتهدم	یازدم: نویسم
یازدگی: نوشتی	یازمشگ: نوشتندی	یازدگی: نویسی
یازدی: نوشت	یازمش: نوشتند	یازدی: نویسد
یازدق: نوشتیم	یازمشز: نوشتندیم	یازدق: نویسیم
یازدیگر: نوشتید	یازمش-گر: نوشتندید	یازدیگر: نویسید
یازدبلر: نوشتند	یازمشلر: نوشتندند	یازدبلر: نویسند
فعل حال	فعل استقبال	فعل و جوی
یازبورم: می نویسم	یازه جنم: خواهم نوشت	یازمیم: باید نویسم
یازبورگ: می نویسی	یازه جنگ: خواهی نوشت	یازملی سک: باید نویسی
یازبور: می نویسد	یازه جنچ: خواهد نوشت	یازملی: باید نویسد
یازبورز: می نویسیم	یازه جنفر: خواهیم نوشت	یازملی ز: باید نویسیم
یازبور-گر: می نویسید	یازه جنگر: خواهد نوشت	یازملی گر: باید نویسید
یازبور لر: مینویسند	یازه جنلر: خواهد نوشت	یازملی لر: باید نویسند
فعل و جوی	فعل امر	امر غائب
یازم: بنویسم	یاز: بنویس	یازسون: بنویسد
یازه سک: بنویس	یازیگر: بنویسید	یازسونلر: بنویسند
یازه: بنویسد		
یازه لم: بنویسیم		
یازه-گر: بنویسید		
یازه لر: بنویسند		

٤٤٩

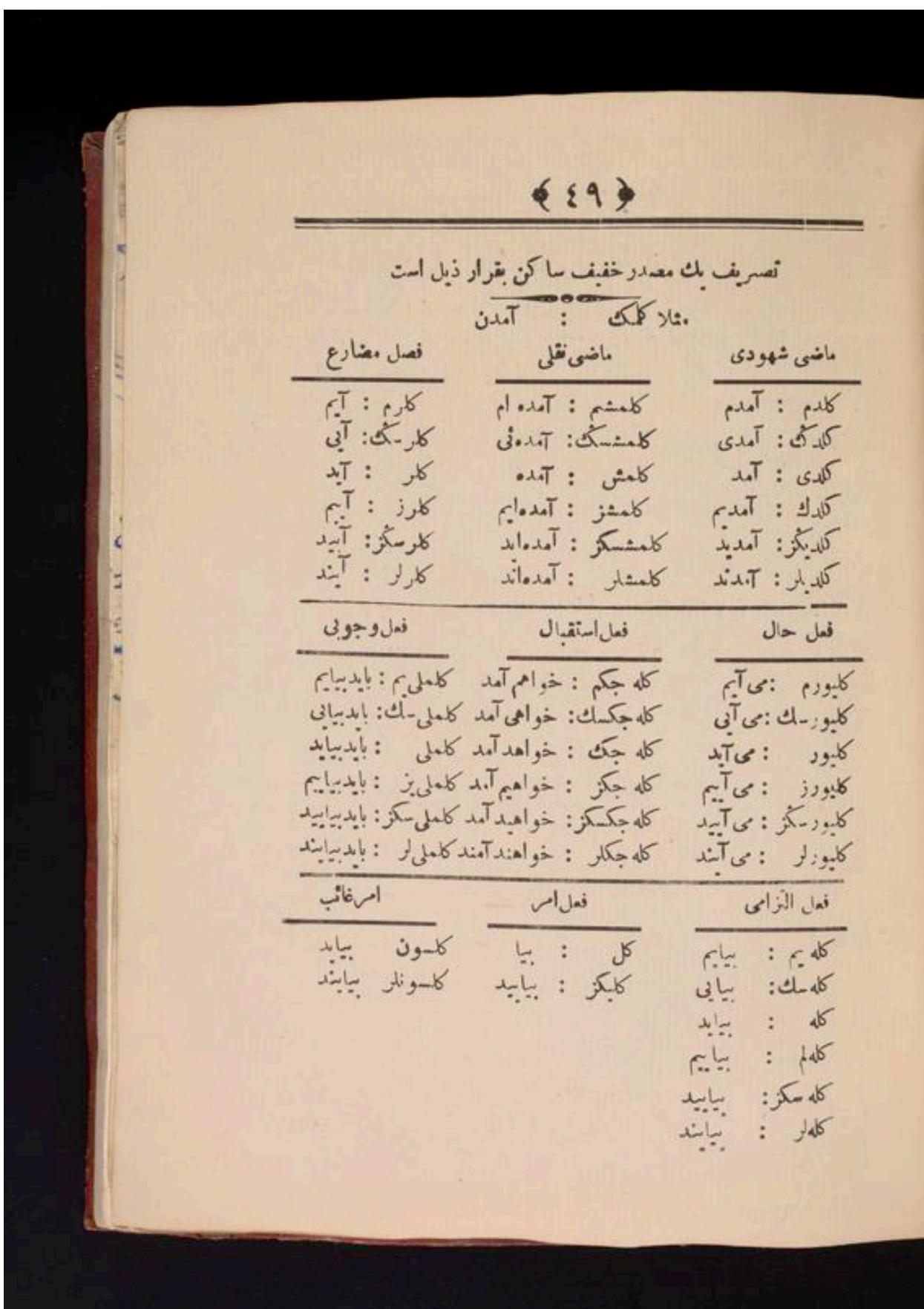
تصريف بـث مصدر خفيف سـاـكـن بـقـرار ذـيل اـسـت

شـلاـكـلـكـ : آـمـدـنـ

ماضي شهودي	ماضي نقلـي	فصل مضارع
کـلـدـمـ : آـمـدـ	کـلـمـشـمـ : آـمـدـهـ اـمـ	کـارـمـ : آـیـمـ
کـلـدـگـ : آـمـدـیـ	کـلـمـشـگـ : آـمـدـهـ فـیـ	کـارـگـ : آـیـیـ
کـلـدـیـ : آـمـدـ	کـلـمـشـ : آـمـدـهـ	کـارـ : آـبـدـ
کـلـدـکـ : آـمـدـمـ	کـلـمـشـزـ : آـمـدـهـ اـمـ	کـارـزـ : آـیـمـ
کـلـدـبـگـ : آـمـدـبـدـ	کـلـمـشـکـرـ : آـمـدـهـ اـبـدـ	کـارـسـگـرـ : آـیـدـ
کـلـدـبـلـرـ : آـمـدـهـانـدـ	کـلـمـشـلـرـ : آـمـدـهـانـدـ	کـارـلـرـ : آـبـنـدـ

فعل حال	فعل استقبال	فعل وجوبي
کـلـبـورـمـ : مـیـ آـیـمـ	کـلـمـلـیـمـ : بـایـدـبـیـامـ	کـلهـ جـکـمـ : خـواـهـمـ آـمـدـ
کـلـبـورـلـکـ : مـیـ آـیـیـ	کـلـمـلـیـلـکـ : بـایـدـبـیـانـیـ	کـلهـ جـکـکـ : خـواـهـیـ آـمـدـ
کـلـبـورـ : مـیـ آـبـدـ	کـلـمـلـیـ : بـایـدـبـیـادـ	کـلهـ جـکـ : خـواـهـدـ آـمـدـ
کـلـبـورـزـ : مـیـ آـیـمـ	کـلـمـلـیـزـ : بـایـدـبـیـامـ	کـلهـ جـکـزـ : خـواـهـیـمـ آـمـدـ
کـلـبـورـلـکـرـ : مـیـ آـیـدـ	کـلـمـلـیـلـکـرـ : بـایـدـبـیـادـ	کـلهـ جـکـکـرـ : خـواـهـدـ آـمـدـ
کـلـبـورـلـرـ : مـیـ آـسـدـ	کـلـمـلـیـلـرـ : بـایـدـبـیـانـدـ	کـلهـ جـکـلـرـ : خـواـهـدـ آـمـنـدـ

فعل الزامي	فعل امر	امر غائب
کـلـمـ : بـیـامـ	کـلـ : بـیـاـ	کـسـونـ بـیـاـیدـ
کـلـمـکـ : بـیـاـیـ	کـلـکـ : بـیـاـیدـ	کـسـونـلـرـ بـیـاـیـندـ
کـلـمـ : بـیـاـیدـ		
کـلـمـ : بـیـاـیـمـ		
کـلـمـکـ : بـیـاـیدـ		
کـلـمـلـرـ : بـیـاـیـندـ		

۴۰۰

جدول خطأ وصواب

صواب	خطأ	سطر	صفحة
پادشاه	پادشاه	۱۰	۱
اشارة تیک	اشارة نیک	۱۱	۱۲
طاوشان	طاوسان	۱۲	۱۳
یازمابورز	یاز مابورز	۶	۲۰
آجیقدم	آچیقدم	۲۰	۲۶
آجیملی بز	آجیملی بز	۲۱	۲۶
ایسک	ایسک	۹	۲۷
جانبچ	جانبچ	۲۰	۳۲
اوقویونچه	اوقویونچه	۱	۳۲
سکاوبکا	-سکاوبکا	۰	۳۸
هیس	هیس	۱۳	۴۱
بر آز	بر آز	۱۰	۴۳

